

OVERDENKING

Het bevrijdende van Pasen

*“In een wereld vol van vragen,
in een leven met soms pijn,
heeft Hij alle schuld gedragen,
wil Hij Levenskoning zijn.”*

De regels hierboven zijn het refrein van het Projectlied van de Kinderkerk, dat we tot en met Pasen elke zondag een keer zingen. Het spreekt me aan. “In een wereld vol van vragen”. Inderdaad, die heb je, als je kijkt naar die wereld. Honger, oorlog, ongelukken, onrecht. Dan weer hier, dan weer daar. Waarom moet dat? Kan dat niet anders? En dan: “in een leven met soms pijn”. Ja, dat herkennen we ook. Daar krijgen we allemaal op z’n tijd mee te maken. De pijn van verdriet, ziekte, ontslag, noem maar op.

Maar dan het bijzondere. Dat is waar het lied van zingt. In die wereld “vol van vragen”. In dat leven “met soms pijn”. Daar wordt het Pasen!

Wat betekent dat? Om te beginnen die volgende regel. “Heeft Hij alle schuld gedragen”. Heeft dat zoveel met het voorgaande te maken? Ja, toch wel. Uiteindelijk ligt aan de wortel van al het lijden toch echt de zonde. De opstand tegen God, die de mens buiten het paradijs bracht, Genesis 3. Nee, niet dat het lijden in de wereld en de pijn in mijn eigen leven een direct gevolg zijn van bepaalde zonden die we doen. Daar verzet de bijbel zich juist tegen. In elk geval maant de bijbel ons daarin heel voorzichtig te zijn. Maar in z’n algemeenheid. Dat het leven hier op aarde niet volmaakt is. Dat komt omdat de mens in het begin in opstand kwam tegen God - en dat nog elke dag, in meerdere of mindere mate, in ons eigen leven wordt herhaald.

“Heeft Hij alle schuld gedragen”. Wordt het daar dan gelijk anders van? Nee, dat niet. In elk geval: in de praktijk niet. Tegelijk: principieel toch ook weer wel. Met Goede Vrijdag is de wortel van de zonde aangepakt. De wortel is dood. Met Pasen blijkt het, als Jezus tevoorschijn komt uit het graf. Hij die stierf - Hij leeft! Dat maakt alles anders. Dat zet de hele wereld en mijn eigen leven in een ander perspectief. We zijn

bevrijd, van de wortel van al het leed, de zonde. En daarmee ook van het leed zelf. En eens zal het blijken...

Ik zie dat zelf altijd heel sterk bij Maria. Over haar zullen we met Pasen dit jaar ook weer horen, vanuit Johannes 20. Ze weent, bij het graf van haar Here. Duizend vragen gaan door haar hoofd. Een diepe pijn kwelt haar hart. Hoe moet het nu verder, zonder haar Meester?

Dan opeens is Hij daar. Jezus. Hij spreekt haar aan. “Maria”. En dan wordt alles anders. Jezus leeft! En: Hij komt naar haar toe. Hij zoekt haar op. Dat zet haar leven in een ander perspectief.

Kan dat vandaag ook? Natuurlijk! Jezus wil niets liever! Hij wil naar ons toe. Hij wil de verdienste van Zijn dood en opstanding aan ons kwijt. Juist in die dingen die ons persoonlijk bezighouden. In onze “wereld”. In ons “leven”. In onze “vragen”. In onze “pijn”. Daar mag het Pasen worden. Daar wil de opgestane Here ons ontmoeten. Daar wil de opgestane Here ons nieuw perspectief geven.

Pasen. Het antwoord op alle vragen? Ergens niet. Er blijft nog zoveel verborgen... En toch ergens ook weer wel. Sinds Pasen hoeft geen weg meer dood te lopen. Zelfs de weg van de dood niet. Jezus brak hem open. Het wordt een weg naar het leven.

Pasen. God is Koning. Jezus is Koning. “Levenskoning”, zingt het projectlied, in de laatste regel. De Koning die zelf weer tot leven kwam, door de dood heen. De Koning die ons het leven geeft. En die ons leven nieuwe inhoud geeft.

Pasen. God is een God die bevrijdt. Van zonde en dood. Van vragen en pijn. Van wanhoop en angst. Nu een beetje. Ooit helemaal.

Pasen. De Levenskoning wil ons ontmoeten.

Durven we ons leven door Hem te laten bevrijden?

Ds. K.A. Hazeleger